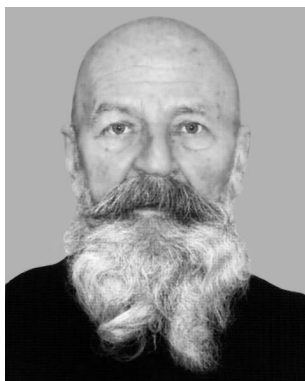

Т. М. Пошивайло

Кальненко Володимир Іванович

КАЛЬНЕНКО Володимир Іванович (21. 01. 1944, с. Кожухівка Васильків. р-ну Київ. обл. – 24. 01. 2023, Київ) – живописець і графік. Велика срібна медаль ВДНГ СРСР (Москва, 1988). Закін. Київ. художню середню школу ім. Т. Шевченка (1963; викл. *О. Павловська*), Інститут живопису, скульптури та архітектури у Ленінграді (нині С.-Петербурґ, 1971; майстерня Ю. Непринцева). У Ленінграді: від 1965 – співорганізатор щоріч. літ.-мист. вечорів у мемор. кімнаті-майстерні Т. Шевченка в АМ; на творчій роботі; 1976–86 – викладач живопису вищого худож.-пром. училища. Співзасн. та викл. (1986–2001) Малої академії нар. мистецтв ім. П. Чубинського (с. Гнідин Бориспіль. р-ну Київ. обл.). 8–22 травня 1991 у поході-реквіємі «Останнім шляхом Кобзаря» проніс маску Т. Шевченка від С.-Петербурґа до Канева (Черкас. обл.). 2002–08 – старший викладач нар. кераміки Київ. міського пед. університету. На творчій роботі. Учасник всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1968. Персон. – у Празі (1975), Києві (1978, 1995, 2002, 2009), Білій Церкві (1994), Каневі (2011). У творчості відчут. вплив укр. нар. картин, ікон на склі. Автор акварел. та олій. портретів, темат. картин у стилях неофольклор і реалізм. Окремі роботи зберігаються у Нац. музеї Т. Шевченка, Музеї кобзарства (м. Переяслав-Хмельницький Київ. обл.), Музеї Корсунь-Шевченк. битви (м. Корсунь-Шевченківський Черкас. обл.), Садібі-музеї К. Білокур (с. Богданівка Яготин. р-ну Київ. обл.).

Основні твори

живопис – серія «Кобзарі та бандуристи» (1970-і рр.); «М. Гоголь» (1971), «Герой СРСР М. Кулаков» (1972), «П. Калнишевський. Соловки. Вежа сторожова» (1974), «Жона Нечая» (1976),

«Автопортрет із козаком Мамаєм» (1978), «Пасіка козака Мамая», «Роксолана» (обидва – 1982), «Український Сцевола. Корсунь, 1648 рік» (1986), «Ой ходив чумак», «Свята Україна» (обидва – 1992), «Відлуння минувшини – старе кладовище гончарів в Опішному» (1994), «Папа Римський говорить українською» (2001); графіка – «Сорочинський ярмарок», «Маруся Чурай» (обидва – 1975), «Я – козак Мамай, мене не займай», «Берегиня» (обидва – 1978), «Дівчина, мов яблучко» (1979); серії – «Прага» (1975), іл. до «Кобзаря» Т. Шевченка (від 2009); іл. – до кн. «Однієї долі два крила» В. Ковтуна (1993), «Молитва до криниці: Поезії» (1997) та «Мама-киця: Вірші для дітей» (2009) С. Щербака, «Доля, або Переходжу Стікс: Поезії» Л. Дубиківської (2007; усі – Київ).

Рекомендована література

1. Марченко-Пошивайло Т. «Несу в душі незламну вірність...» // ОМ. 2000. № 1–2;
2. Walking from St.-Peterburg to Kyiv // Welcome to Ukraine. 2005. № 3.

Бібліографічний опис:

Кальненко Володимир Іванович / Т. М. Пошивайло // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10721>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).